

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ο ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ

ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

Αθήνα | 17 ΜΑΡ. 1995

Α, Αριθ. Γνωμ: 115

2

Π ρ ο ς

Το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης

Ελληνική Αστυνομία

Κλάδος Διοικητικής Υποστήριξης

Διεύθυνση Μελετών

Τμήμα 3ο Νομικών Υποθέσεων

Α θ ή ν α

Εις απάντηση του διατυπωμένου με το υπ' αριθμ. πρωτ. 303/5/1α/1995 έγγραφό σας ερωτήματος, αν, μετά την διά του άρθρου 4 παρ. 7 Ν. 2207/1994 κατάργηση της διατάξεως του άρθρ. 13 Ν.1436/1984, κατά την οποία οι πλανόδιοι και στάσιμοι πωλητές ειδών βιωτικής ανάγκης, που στερούνται της απαιτούμενης κατά τις κείμενες διατάξεις αδείας, τιμωρούνται με φυλάκιση είκοσι ημερών και χρηματική ποινή, εξακολουθούν ισχύουσες οι για παράβαση της ως άνω διατάξεως εκδοθείσες και μη ακόμη εκτελεσθείσες καταδικαστικές αποφάσεις, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Κατά την ερμηνεία της διατάξεως του άρθρ. 2 παρ. 2 Π.Κ. που ορίζει ότι εάν μεταγενέστερος νόμος χαρακτηρίσει την πράξη όχι αξιόποινη, παύει και η εκτέλεση της ποινής που επιβλήθηκε καθώς και τα ποινικά επακόλουθα, έγινε δεκτό [Α.Π. Ολ. 643/1985 Π.Χρ. ΛΕ/894] ότι το ενέγκλητο

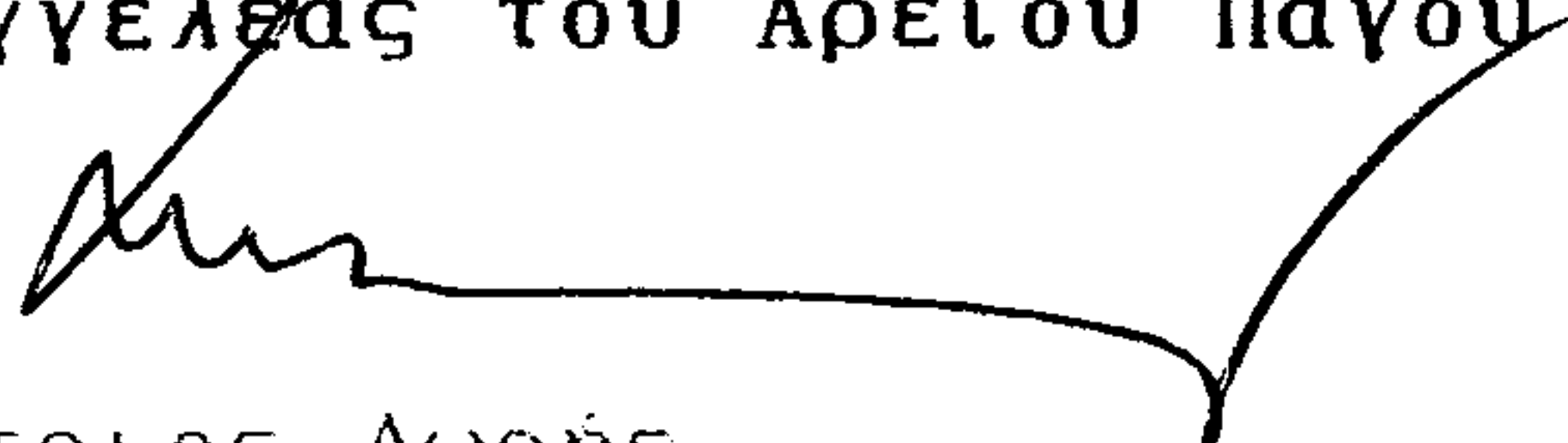
δεν κρίνεται σε συσχετισμό με την ποινική διάταξη που εφαρμόσθηκε από το εκδόσαν την αμετάκλητη καταδικαστική απόφαση δικαστήριο, αλλά από την πράξη με την νομοτυπική της μορφή και συνεπώς, όταν μετά την αμετάκλητη καταδίκη καταργηθεί μεν ο εφαρμοσθείς ποινικός νόμος, πλην όμως η πράξη επικαλυπτότανε και από άλλες συρρέουσες κατ'ιδέαν μη εφαρμοσθείσες λόγω απορροφήσεως διατάξεις, που εξακολουθούν να ισχύουν, επέρχεται, μετά την κατάργηση του απορροφώντος νόμου, αναβίωση των απωθημένων αυτών διατάξεων. Και τούτο για να μην μείνει ανικανοποίητη η ποινική αξίωση της πολιτείας για την επιβολή ποινής για πράξη η οποία χαρακτηριζότανε από τις προαναφερθείσες διατάξεις ως έγκλημα.-

Εξ άλλου, παράλληλα με την καταργηθείσα διάταξη του άρθρ. 13 Ν. 1436/1984 ίσχυαν και οι διατάξεις των άρθρων 49 της υπ'αριθμ. Α.Ι.Β. 8577/1983 υγειονομικής διατάξεως και 30 Ν. 2000/1991 που αναφέρονται, η μεν πρώτη στο θέμα του ποιά είδη μπορούν να διαθέτουν οι πλανόδιοι και στάσιμοι μικροπωλητές, η δε δεύτερα στο τρόπο που ασκείται το υπαίθριο και πλανόδιο εμπόριο. Από το περιεχόμενο των διατάξεων αυτών δεν καλύπτεται το ζήτημα της καταργηθείσης αξιόποινης πράξεως της χωρίς άδεια πώλησεως ειδών βιωτικής ανάγκης από πλανόδιους και στάσιμους πωλητές. θέμα που συνέχεται άμεσα με την ρύθμιση του άρθρ. 414 'παρ. 1 Π.Κ. κατά την οποία "όποιος", χωρίς την άδεια της αρχής ασκεί επάγγελμα που για την άσκησή του ο νόμος απαιτεί τέτοια άδεια

τιμωρείται με πρόστιμο ή με κράτηση.

Συνακολούθως των προεκτεθέντων οι προαναφερθείσες διατάξεις των ειδικών νόμων δεν καλύπτουν την πράξη για την οποία εφαρμόσθηκε η διάταξη του άρθρου 13 Ν. 1436/1984, ώστε, μετά την κατάργηση της τελευταίας, να αναβιώνουν και να ισχύει, με βάση την ως άνω δοθείσα και από ισχυρά μειοψηφία αμφισβητούμενη ερμηνεία του άρθρ. 2 παρ. 2 Π.Κ., η αμετάκλητη καταδίκη για παράβαση της ως άνω καταργηθείσης διατάξεως. Πέραν όμως αυτού και διότι, με την παραγγελιομένη από τον Εισαγγελέα Πρωτοδικών εκτέλεση των καταδικαστικών για παράβαση του άρθρ. 13 Ν. 1436/1984 αμετακλήτων αποφάσεων, κάθε αμφιβολία ή αντίρρηση σχετικά με την εκτελεσιμότητα αυτών, λύεται από το δικαστήριο των Πλημμελειοδικών του τόπου εκτίσεως της ποινής [άρθρ. 565 Κ.Π.Δ], η παρά πάνω διατυπωθείσα γνώμη μας, δεν μπορεί να έχει την μορφή εγκυκλίου παραγγελίας προς τους Εισαγγελείς Πρωτοδικών για την αντιμετώπιση κατά ενιαίο τρόπο του ανακύπτονος ζητήματος, την οριστική λύση του οποίου, σε περίπτωση παραγγελιομένης εκτελέσεως τέτοιας αποφάσεως και ασκήσεως αντιρρήσεων, μόνο το Πλημμελειοδικείο του τόπου εκτίσεως επιτρέπεται να δώσει.-

Ο Αντεισαγγελέας του Αρείου Πάγου τ

Δημήτριος Δωρής

Ε.Μ.